

אותו, ומחיבות שלו אינם מאמנים למחנותיהם, אלא הם בוגרים שומרים אותו.

משמעותה הרום שלך היא משומש שאותה רוחם שלך היא מצד העמוד האמצעי, שהוא ר' כולם אב ואם, שהם י'ה. הנפש שלך, בת יחידה, מצד האות ה', השכינה הפטחותה לא זהה ממה. וכמו שאבא ואמא שומרים את הבת הבן, כך שומרים את הבת במחנות עליונים, שהם מתחנים. ובמחשבה העליונה עולמים לרוחך, כמו שבארוה, ישראל עליה במחשבה. י'ה"א וא"ז ה"א. ומתי רוחך עלתה במחשבה? בשהיא שלמה, ונאמר בה (תהלים ק) כל הנשמה תהללה י'ה. ובנפש שהיא ה'.

ברום ה' נאמר, בה אמר ה' מאربع רוחות באין הרות. והם רוח ה', רוח חכמה וbijna, רוח עצה וגבורה וגוו. שלם בארכבע אמות, עליה במחשבה, ועלת העלות מעתרו בכתה. בכל הכאב הזה רוחך עליה ווירדת כל ליליה, וכל הדברים שהתגלו לך בחשך, ועליהם אמר ואם וכו') על כתה (דברים ז) ואם הדבקים בה. אתם ולא אמות עובדי כוכבים ומפלות. ומשום זה, (שמות כב) זבח לאלהים יחרם. אלהים אחרים. בלתי לה' לבדו.

אשרי הקעם הקדוש שנקרוא צאן של הקדוש ברוך הוא, להזכיר את עצם קרבנותו לפניינו, כמו שנאמר (תהלים מד) כי עלייך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבהה. ומרקיבים את עצם כמו צאן, במתענית. שמעות החלב והדם שבענית קשוב יותר מקרבו

וזdma, דתעניתא, יהו חשב יתר מקרבנא דבעירן, ההוה מתר מעט דמא

דאבא ואמא רחמן ליה, ונשקין ליה, ובחייביו דיליה, לא המניין ליה במשרין דלהון, אלא איפון גופייה, נטרין ליה. בגון דההוא רוחא דילך, מפטרא דעתן אבא דאמצעיתא איה, דאייה ו' כליל אבא ואמא, דאינון י'ה. נפש דילך. בת יחידא, מפטרא דאת ה', שכינטא תפאה, לא זוית מינך. וכגונא דאבא ואמא נטרין ברא, ה' נטרין ברתא, במשרין עלאין, דאינון מתחנים, ובמחשבה עלאה, סליקין לרווחא דילך, כמה דאיקמיה, ישראל עליה במחשבה, י'ה"א וא"ז ה"א. ואימתי רוחא דילך סליקת במחשבה, בד איה שלימה, ואתמר בה, (תהלים י) כל הנשמה תהללה י'ה, (דף ק"ט ע"ב) ובנפש דאייה ה'.

רזה י' אתמר ביה, (יחזקאל לו) כה אמר י' מאربع רוחות באין הרות. ואינון, (ישעה יא) רוח י', רוח חכמה וbijna, רוח עצה וגבורה וגוו, (שליט) שלום בארכבע אתוון, סליק במחשבה, ועלת העלות מעריך ליה בכתה. בכל האי יקר, רוחא דילך, סליק ונחית בכל ליליא. וכל מלין דאתגלאין (נ"א לך בחדר ועליוו אתמר ואם וכו') על כתה (דברים ז) ואתם הדבקים ביה, אתם, ולא אומין עובדי כוכבים ומפלות. ובגין דא, (שמות כב) זבח לאלהים יחרם, אלהים אחרים. בלתי לי' לבדוק.

ובאה עמא קדיישא, דאתקראי עאנא דקדשא בריך הוא, למקרב גראמייה קרבניין קמיה. כמה דאתמר, (תהלים מד) כי עלייך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבהה. קרבין גראמייה כעאנין, בתעניתא. דמעות חלבא וDMA, דתעניתא, יהו חשב יתר מקרבנא דבעירן, ההוה מתר מעט דמא